

LA TUIES

A la
Laura Brunet
afectuosa
C. Argelaguar.

—Altra vegada l'as de bastos? Aquesta nit el tornaré a somniar!

Diario semanal flamante y lustrado, de avisos, anuncios y esquelas mortuorias
¡ SALE HOY !

Nuestro programa: Seriedad, economía, rapidez en los encargos y a vivir como se pueda

Rufasta canta al estío igual que a Rubén Darío.

(Nota de la Redacción: Suponemos que el pobre Rufasta, con esta ola de calor súbita, ha perdido el poco seso que le quedaba. Que le vamos a hacer? Cosas de la edad.)

Llegaron las dulces no-
[ches
de verano, chicharrosas
dulces cual tropical fruta
poéticas, pegajosas...
La dama con su abanico
de plumas de pavo real
igual
que el marido que es un
[cuco

carcamal
siente nostálgicas ansias
y murmura: estío... estío
es tío el que la abandona
a su dulce desvarío.
Recrujen deshojándose
los arbolillos
y ella toma un helado
con seis barquillos.
En el dulce misterio

de fresca umbría
la mujer hace un signo
¡miren que tía!
Se acerca un caminante
que es el amante
y se dan un abrazo
con frenesí,
¡Ay de mí!
Yo acabaré llorando
yo que siempre reí.
Amor en la penumbra
teje invisibles redes
tras las recias paredes
de un salón japonés.
Y se oye en el silencio
de la noche el murmullo
de un trovador que viste
con pantalón chanchullo.
Y al vate en justo premio
de daros tantas latas,
le sirven cuatro ninfas
un bistec con patatas.

RUFASTA

ganador de la flor arti-
ficial de los Juegos Flo-
reros de San Andrés de
Empalomar

Es Fortunata una chica
muy alegre y desenvuelta
que solo pide dos duros
por los derechos de puer-
[ta.

Fortuna la llaman todos
sin duda por abreviar,
cuando con ella un cliente
desea un rato pasar.
Y yo no sé porqué causa
la segunda que es muy tu-
[na,
dice que allí buscan mu-
[chos
la rueda de la Fortuna.

"El rival de los tenorios",
pregonaba un vendedor
que de plátanos llevaba
todo lleno el carretón.

Se llama Casta y a fe
que su nombre es acertado
puesto "qu'asta con un
[negro
dicen que al sexto ha fal-
[tado.

Al Parque fué con su no-
[vio
una chica espavilada
y lo que más le gustó
de todo, fué la Cascada.

El marido de Palmira
una horchata se tomaba
y con el amor de siempre
[pre
ella, se la meneaba.

POR CABLEGRAFIA

Se nos asegura que en
breve se estrenará en
Barcelona una revista al
estilo de "Love-Me",
que se titulará "Mel.la
Photts", en cuya redac-
ción y montaje interven-
drán Comas y Solá, Valle

Inclán, Unamuno, Laura
Brunet y el "Pastetes".
Celebraremos que sea un
chico y que tengan una
hora cortita.

~~~~~

ESPECTACLES TEATRE COMIC

L'èxit dels èxits
Tothom ha d'anar a
veure

LOVE-ME

¡Quiéreme!

¡Estima'm!

¡Aime-moi!

El millor espectacle de
Barcelona

~~~~~

GRAN TEATRE ESPANYOL

Exit colosal
EN GERONI POSA
PIS

d'en Joan de Figueres

~~~~~

~ EDEN ~

Conde del Asalto, 12
Tarde y noche:

De seis tarde a tres
madrugada
Dancing

LAS MIL Y UNA NOCHES

Gran éxito de
LOS NEGROS
JACKSON
Tarde y noche
2, Orquestas, 2
Éxito de

KIN - ARDINET
LA JOLIE MELEK
LEVI WINE

el negro maravilloso

CHISTES NUEVOS DE

TRINCA

¿En qué se parece el
Gallo a un comerciante de
cok?

Pues, en que aquel es
calvo, y éste calbонерero.
(Disimulen la mala pa-
ta y vamos a otro.)

¿En qué se parece el
prometido de la Capsir a
uno que se da de narices
contra una puerta?

En que aquel es novio,
y éste no vió que iba a
tropezar.

(Una vez es una vez.
Prometemos no recindir.)

Uno de actualidad. ¿En
qué se parecen los Go-
biernos a los barberos?

En que hacen Cortes.
Y a veces en que pelan.

Hoy no estamos de po-
tra. Pleguemos el ramo.

EPIGRAMAS

Ni a sol ni a sombra, Ra-
[miro,
quiere dejar nunca a Es-
[trella,
y en prueba de ello a los
[toros
los domingos va con ella.

o o o

Pesando en un almacén
unas balas de algodón
un peso de cinco kilos
cayó sobre don Trifón.
Y ahora, el hombre dice
[siempre,
a quien le quiere escu-
[char
que si se descuida un po-
[co
le hubiese muerto el pe-
[sar.

***

Redacció i Administració: Bou de Sant Pere, 9.

SURT ELS DIJOUS

"La mujer fría suele ser refractaria al matrimonio, y el hombre que la ansie debe tener suficiente viveza de imaginación para hacerle comprender, pintándole el porvenir con los más vivos colores, que en la vida matrimonial ha de hallar dicha y felicidades sin cuento..."

Em sembla que per freda que sigui una dona, no es conformarà amb això de las "felicidades sin cuento".

Un bon consell

UNA "cocotita", com diu en Màrius, abilladeta de negre, amb un capell menut, com si fos una òrfena o una viudeta, cap allà a les sis de la tarda, entra al cinema Kursaal.

El senyor V. L., que aquell jorn ha fet el salt a la seva colla de l'Eden, per anar a veure la segona jornada de "Metropolis", la veu com pren la preferència.

—Nena—li diu acostant-s'hi paternalment—. T'has equivocat. Aquí no faràs res. Et pendran pel que no ets i es faran un tip de "madrugarte", sense donar-te a guanyar cap quarto...

L'eterna rellicada

D'UN manual amorós que ens ha caigut aquests dies a les nostres pecadores mans, extreiem aquestes ratlles:

Un reclam gratuït

COM que nosaltres som més generosos que una meuca pobra, anem a fer un reclam gratuït, de passada que contem una anècdota.

L'escena passa a la Rambla. Una parelleta de casats de nou es passeja tranquilament quan, troba a un conegut.

Salutacions, comentaris a l'actualitat, brometes de l'amic, fins que a aquest se li acut preguntar:

—I què? Encara no teniu criatures?

—No! I això que ja ho havem provat tot! Fins la "Leche condensada marca "El Niño"!"

El bon periodista

AIIXO és rigorosament històric. En una redacció barcelonina s'està parlant del prodigiós invent del P. Almeida, que està revolucionant el món. Un dels redactors es disposa a fer un article

4 — LA TUIES

i pensa, amb molt bon judici, que no estaria mal publicar, al començament, un retrat de l'inventor.

L'home s'acosta al redactor en cap, un xicot jove d'aquells que només pensa en informacions sensacionals i truculents, i li pregunta:

—Ecolti: no sap pas on podríem trobar un retrat del Pare Almeida?

I el redactor en cap, en sentir allò, contesta ràpid:

—Prou! Que ha mort a algú aquest senyor?

Una novetat

S'ANUNCIA una pel·lícula titulada "El pecat blanc". Es la primera vegada que sentim parlar de pecats d'aquest color.

L'hortolà de Sant Boi

ANANT DE BALLARUGA

AL Paral·lel s'ha inaugurat una nova sala de ball, molt espaiosa i on hi ha cada diumenge a la tarda una gentada que esparvera.

L'altra tarda hi va entrar una raspa molt castiça que, com és natural, va trobar de seguida ballador.

—Ecolti, jove — va dir al cap d'una estona de puntejar un fox —. Vol fer el favor de no agrafar-me tan estreta?

El sarauista, que per lo vist era un barra, se la va quedar mirant i li digué:

—Perdoni, però és que a mi, només m'agraden les estretes...

K. Màndula

EL DESCANS DEL VIATJANT

V A arribar, a una fonda de mala mort d'un poble de cinquena categoria, un viatjant que havia hagut de visitar, a peu, perquè no havia trobat cap vehicle, una colla de fabri-

—Feia dies que no havies estat tan amable i tan galant com avui.

—Precisament per aixó, dona, perquè feia dies...

cants que tenien disseminats llurs edfícis a distància molt llarga l'un de l'altre.

L'home no es podia aguantar de cansat. Va sopar de pressa i, sense entretenir-se en fer cap cigarreta ni pendre el cafetó, es va ficar a la seva cambra i, al cap de deu minuts, ja roncava com un santet.

L'endemà, quan la minyona va entrar a cridar-lo, vegé amb sorpresa que l'home tenia el coixí, no pas al cap, sinó als peus.

—I ara! — li va preguntar —. Per què s'ha posat el coixí als peus?

—Per a dormir millor — respongué el viatjant —. No veu que el cap no el tenia cansat i els peus sí?

Van Tresca

UN SABLAÇO

EN Basté és el "gorrista" més gran que he conegut en tota la meua vida. Tots els pretexts li són bons per demanar diners als amics i als qui no ho són, encara que només els conegui de vista.

L'altra nit, anava jo per la Rambla i se m'a-costa:

—Noi, m'hauries de deixar tres duros que em fan falta.

—Redimoni! Tres naps, res menys!

—Ja t'ho explicaré... Veus aquella dona que hi sa allà al costat d'aquell arbre? L'he feta! I ja comprendràs que no la puc dur a cap meublé de menys de tres naps!...

F. Orrolla

—Escolta, Antonieta: saps, avui, la senyora tri-garà molt a venir...

—Ja ho entenc: i com que quan no hi ha la se-nyora el senyoret s'enyora, voldria que jo fes de senyora...

—Em sembla que tot plegat, hi sobren unes quantes senyores i m'hi falta alguna minyona.

UNA NOIA QUE NO

BADA

L A Fifi i la Totó estan assenta-des en un recó del dancing i s'avor-reixen sobiranament mentre esperen el pa-gano que carregui amb el gasto de la nit.

Cap allà a les dues del matí, els ulls de la Fifi s'alegren ràpida-ment, perquè en a-quell moment acaba d'entrar al dancing un dels seus amiguets.

—Ja tenim la nit salvada! — exclama, picant de mans —. Mira: ara ha entrat en Lluís.

Però en Lluís les sa-luda discretament i se'n va a assentar-se a una altra taula on hi ha la Suzette, que el rep amb grans mos-tres d'efusió.

La pobra Fifi es queda tota trista i es-correguda, però la Totó li diu per consola-r-la:

—No en faci's cas, d'aquest beneit. Es un tasta olletes. Quan vulgui venir amb tu, el desprecies i li gires l'esquena!...

I la Fifi, recordant que en Lluís és un gus-tador incansable de tots els plaers, respon ràpidament:

—Ja me'n guardaré prou! Com s'hi apro-fitaria, el lladre!

L. A. Boca d'Or

6 — LA TUIES

IRONIES

EL senyor baró de Lapelade i el senyor marquès de Corniflor, estan admirant una exposició de pintures.

El senyor marquès, que és un home mordaç com una vibra, diu al seu amic, bo i contemplant un magnífic desnú de fembra:

—No trobeu, baró, que s'assembla bastant a la vostra amigueta Isabelina?...

El senyor marquès, després d'haver fet l'imperinent pregunta, somriu diabòlicament, com volent dir: "Oh, la conec ben íntimament, a la vostra amigueta!"

Però el baró, que no és pas dels que es deixen vèncer fàcilment, i com aquell que no hi dona cap importància, respon tranquilament:

—Que voleu que vos diga, amic meu, trobo que s'assembla més aviat a la senyora marquesa, vostra esposa...

Fly Candor

AMOR DESINTERESAT

UNA artista del "Còmic" —, del nom de la qual no podem recordar-nos en aquest moment — sosté íntimes relacions amb un dels assidus concurrents a l'espectacle, més lleig que un divendres de quaresma.

—Jo no sé com el pots suportar, aquest home! — li diu una companya d'escenari — deu ésser pels diners, veritat?

—No ho creguis: no té ni un cèntim. L'estimo amb tot desinterès.

—Que no té ni un cèntim? Si son pare li té assignada una pensió de tres mil pessetes mensuals!

—Bé, si, però com que el dia u me les dona totes, els altres dies del mes l'estimo desinteressadament!

L. A. Punta d'Or

ADMIRACIO FEMENINA

EN Roc i la Caterina, en tornar al poble després d'haver anat a passar la lluna de mel a Barcelona, expliquen les meravelles de la gran ciutat.

—I què és el que més vos ha agradat?

—Tot! Però, a n'aquesta, el que més la va encantar, va ésser el monument d'en Colomb. Almenys va estar-se mitja hora embabiecada contemplant aquella columna tant grossa!

K. K. Huet

—No li agrada, aquest fox que toquen, senyoreta?

—Prou, però acabo de ballar un shimmy i ja he quedat satisfeta...

LA NOIA PUDOROSA

LA Ramoneta explica:

—Vàrem anar a fer una fontada, i jo i un jove que es diu Lluís ens vàrem perdre per dintre del bosc!...

—Com deuriu disfrutar!...

—Veuràs... segons com t'ho miris... Ell, és molt atrevit, però cada cop que volia propassar-se, jo l'amenaçava dient-li que cridaria a la mamà.

—I ell, què feia?

—Oh, no en feia cas: la vaig haver de cridar cinc vegades seguides!

—Presenta-me'li

Merceneta

Baix... baixet...

Les belles anècdotes

EL BON MOSTRARI

J O no diré que a totes les casadetes els hi agradi enganyar el seu marit. Seria aquesta una opinió de caràcter general que ofendria a una classe respectable, i no està en el meu temperament inferir una ofensa de tal naturalesa a un braç tan respectable com és el braç matrimonial.

Ara, veieu, ço que puc jurar-vos amb la mà posada damunt del cor, o damunt d'un altre indret qualsevol del cos humà, és que a totes, sense excepció, els hi agrada que hi hagin desvergonyits que intentin fer-los-hi perdre tota mena de respectes als seus esposos.

Que ells ho intentin, és una cosa; que elles accedeixin, n'és una altra.

Hi haurà poca diferència, si voleu, però mal no siga més que un pam, en aquests casos, té molta importància.

Ja sé que vosaltres direu: "Bé, pam més, pam menys!"... Però no sou vosaltres qui ho ha de dir: són elles; la seva opinió és el tot en aquestes coses de la fidelitat conjugal. I no dubteu que en els afers matrimonials, la fidelitat ve precisament d'un pam. Es clar que hi ha excepcions a la regla, però llavors, passant del pam, ja són casos anormals que les casades creuen dignes d'estudi!...

Quan se'n presenta un d'aquests, la fidelitat no té més remei que fer el distret una estoneta, mentre la senyora cataloga un nou exemplar en la seva interessant col·lecció de fenòmens.

Doncs, veieu, la senyora Claret, l'opulenta esposa del senyor Romeu, fills i vetes del carrer d'Aribau, no havia ensopegat en tota la seva vida de casada amb un desvergonyit que fos prou desvergonyit per desvergonyir-se i proposar-li la solemne coronació del seu espós.

Algun que altre dependent, mentre ella era a la gavieta de la caixa, se l'havia mirat del taullell estant, amb una mena de mirar molt expressiu, però, el beneït, desapareixia un moment de la botiga, s'entafurava en algun recó fosc i, després, tornava tot ullerós i esgroguet i ja no la mirava en tot el sant dia.

No té, doncs, res d'estrany que quan en Balcells, corredor de cintes i "cierra-polleres", va proposar a la senyora Claret ço que es proposa a una senyora casada quan s'està sol amb ella din-
d'un despatx esquifit de fils i vetes, ella es

tornés tota vermella i oferís una franca i noble resistència.

Prou va insistir en Balcells, prou varen treballar les seves mans atrevides, prou varen dir-ne de paraules dolces els seus llavis, però la senyora Claret es negà sempre a les seves pretensions.

La primera vegada costa tant convèncer a una casada, com a una menor.

Però en Balcells era dels de bona llei. No l'espantaven les negatives. Tenia una voluntat ferma i rígida com una viga i davant de donya Claret encara se li posava més ferma i més rígida que mai. Era un bon soldat i la resistència enemiga l'esperonava i li donava més braó.

I aquell dia, en entrar a la botiga de fils i vetes, es veu que en Balcells s'havia proposat obtenir la victòria o la derrota definitives

—Cregui, donya Clara, que aquest galó és seda pura...

—No m'acaba d'agradar.

—Tant que m'agrada vostè a mi!...

—Parlem del negoci, Balcells?

—I aquest "cierre" pavonat?

—Trobo que no ajusta prou. Es desfà de seguida...

—Tan bé que ajustariem vostè i jo...

—Balcells, per favor, no insisteixi. Parlem del negoci i no sigui pesat.

En Balcells començava a desesperar-se. Aquella dona era més freda que el marbre.

—Escolti i aquests imperdibles? Són dels millors que he portat en el mostrari...

—Els trobo poc trempats. Són fluixos...

En Balcells va semblar com il·luminat en oir aquestes paraules. Les pupil·les li brillaren estranyament, els nervis el somogueren de cap a peus.

—Escolti, donya Clara — exclamà tot d'una—. Ara si que em sembla que ens entendrem. Fixi's: i aquest imperdible també el troba poc trempat? També el troba fluix?

En Balcells no es va equivocar: en veure la mostra, donya Clara no va saber dir que no.

—Veu? — respongué —. Aquest ja m'agrada més; veurà, provem-lo i si és resistent, li faré una bona comanda.

Doncs no ho cregueu pas això de la bona comanda: total n'hi va demanar mitja dotzena!...

LAURA BRUNET

—Cregui'm: regali aquest ram a l'estrella, i de seguida li dirà que si.
 —Oh, és que si em diu que si, jo hauré de fer suspensions per manca de fondos.

EL BON REMEI

LA Merceneta no es trobava bé. Ella mateixa no sabia el què tenia. Lo cert és que no podia dormir, estava neguitosa i no tenia gens de gana.

Un dia, la Julieta, una amiga seva, li va dir:

—Per què no vas a veure al doctor Pretafort?

Era aquest el tenori dels galenos, i tenia una escollida clientela de senyores guapes.

—Vols dir, que em curaria?

—Ja ho crec! Mira, jo fa tres mesos estava igual que tu. Vaig anar-hi, pensant no trobar-hi remei...

—I te'l va dar?

—Vaia. Me'l va dar i ampolla i tot...

B. Orrango

FONDA PREOCUPACIO

L'ALTRE dia, anant per la Rambla, em vaig trobar al meu amic Rossend, amb el cap baix i d'allò més ensopit.

—Amic meu — em va dir — me'n passa una de molt grossa!

—Què tens?

—La meva dona és al llit, molt greu, i si se'm mor, jo no podré pas viure!

—Bé, home, no siguis així! Ja es salvarà, i si es mor, ja t'aniràs consolant...

—Et dic que si se'm mor, jo no podré pas viure!

—Tan l'estimes?

—No. Però és que ella em manté...

K. Briola

BONA COLLITA

—No sé què ho fa, però tothom em mira el tul.

DIJOUS, la Mercè, una xamosa i gentil xicoteta que s'està al carrer de Villarroel, no va poguer anar a treballar a la fàbrica de caps de cartró on treballa, perquè s'havia espatllat una màquina i no hi havia feina.

Com que el dia anterior havia plogut, el seu xicot, un plaga d'estudiant que no sap altres assignatures que les sessions de cine, de palpeig i de caramboles, la va convèncer per anar a cercar bolets.

—Vols dir que en sabrem trobar?

—Si, dona, sí; no passis ànsia.

Jo no sé exactament ço que van fer tots dos per la Font de la Manigua, on el xicot se la va endur. El cert és que l'endemà la noia va arribar a la fàbrica amb unes ulleres la mar de poètiques i caminant com si estés tota escaladada.

—Què? On vas anar, ahir? — li van preguntar les seves companyes.

—Al matí, vaig anar a passeig amb el meu xicot, i a la tarda a buscar bolets.

—I, en vàreu trobar gaires?

La xicoteta somrigué i, com si evocés un ditxós passat, va respondre:

—Només un, però creieu que mai hauria cregut que n'hi haguessin de tant grossos!

Tit Hella

EL BON METGE

A la senyora Madrona, estant al Parc passejant al seu fillet, que té sis anys, li va passar un disgust molt gros. Figurint-se que al nen, que està molt prim, li va agafar un treball.

Sort que per aquells indrets es passejava el doctor Berrugueta, i en veure'l, el va atendre de seguida i el feu tornar en si.

—Aquest nen — li va dir — està molt dèbil. Porti-me'l a casa i el reconeixeré...

—Ai, senyor doctor! — respongué al senyora Madrona —. I què en deu ésser, de bona perso-

na, vostè! Farà el què no ha volgut fer el desvergonyit de son pare...

Sis Tellet

EL VOLCA

S ENTIT al "Royal", entre dos corredors:

—No he vist mai cap dona més fogosa que l'Ernestina...

—Ah, si?

—Si!

—Aixís, ara m'explico perquè el seu marit em va dir l'altre dia que estava sobre un volcà!

Kit Xalla

BONA RESPOSTA

AL davant de casa meua hi viu una xicota d'uns divuit anys, que sembla l'anunci d'un reconstituent. Amb dir-los-hi que és més grossa que la planxa que s'han tirat els diaris francesos anunciant l'arribada d'en Nungesser i en Coli a Amèrica, està tot dit.

Es diu Cèlia i, malgrat les seves carns, balla com una baldufa i té d'allò més balladors.

—Es clar que no la deixen "fer mitja" ni un ball! — li vaig dir l'altre dia —. Com que està tan pleneta!

—Vostè ho troba? — em preguntà amb un aire picardívol.

—Jo, sí!

—Doncs, miri, jove: a vostè li semblarà que joestic molt plena, però, li asseguro que encara em queda bastant per emplenar...

Fi Blada

UN XICOT MOLT INTEL·LIGENT

L'ALBERT, un noi molt com cal, té una querideta a l'Eixamplis, a la que, malgrat ésser jove i bonica, no li guarda gens de fidelitat. L'Albert, en efecte, és un noi a la moderna, que procura no perdre cap oportunitat per a divertir-se.

L'Emília, que així es diu la xicota, se'n lamentava l'altre dia.

—I pensar que, dos mesos abans de conèixe'ns, hi havia un jove, molt guapo i intel·ligent, que es volia casar amb mi, i que fins n'hi havia parlat a la mama!

L'Albert, en sentir això, va somriure i respongué:

—I d'un home que es volia casar amb tu, en dius un jove intel·ligent?

Van Bolla

REMEI CONTRAPRODUENT

LA Remei és una nena molt xamosa, que viu al carrer de Muntaner, amb sa mare. La noia no treballa, perquè un xicot que és representant la manté, no amb gaire luxe, però si amb comoditat i decoro.

L'altre dia, sa mare volia comprar un menjador nou, perquè el que tenen, ja està bastant tronat.

—Però, mama, d'on treurem els quartos? — féu la Remei.

—Demane'ls al teu currutacu!

—Ja me n'ha dat una pila, aquest mes, i em di-

—Que consti que això del cigar, és un vici!

—Sí, però no em negaràs que és un vici molt petitet.

—Tira, dona, tira! Amb quatre festes que li facis, ja li faràs afluir la mosca!

—No ho creguis, mama, precisament quantes més festes li faci, menys li farà afluir!...

Vanda Rhotà

LES CAMISES

EN una reunió de dames, la mestressa de la casa ensenya a llurs coneixenses la roba blanca que s'acaba de fer fer.

—Trobo — diu una de les visites — que portes unes camises molt curtes.

—Es per a compensar — respon la mestressa — en canvi, el meu marit, les porta d'allò més llargues.

K. Parró

EPIGRAMA

He tingut, nineta, un somni d'allò més engrescador, he somniat que tu eres llana i que jo era el cardador.

ALVOLTANT DEL BRASER

ALERTA, MINYONS!

En aquesta Secció hi publicarem tots els CONTES que se'ns enviïn propis d'ésser contats a les velles xacroses de quinze anys per amunt i que siguin dignes d'ésser coneguts pels barrilaires llegidors de LA TUIES. D'aquests contes, en premiarem un cada número, amb la respectable quantitat de "deu pel·les", cobrables en la nostra Administració o per gir postal als que visquin fora de Barcelona, Alerta, doncs, i apretar l'ajut!

EVOCACIO

EL senyor Pepet i la senyora Madrona varen assistir aquella nit de dissabte a una sessió de sarsuela.

El senyor Pepet era el que podríem dir-ne un cebral del vici. Amb la imaginació ho havia fet tot, però pràcticament, no s'havia sortit mai dels límits en què ha de tancar-se un casat honest i respectuós.

Repapats en les àmplies butaques, el senyor Pepet i la senyora Madrona, estaven embabiecats escoltant la "Marina". Però, en ésser al segon acte, el senyor Pepet començà a bellugar-se inquiet en el seient. Els seus ulls, menuts i bellugadissos, es clavaven perfidiosos en l'orquestra i després, d'esquitllentes, es miraven els llavis carnosos de la senyora Madrona.

—Què tens? Què et passa? — li preguntà aquesta, veient-lo tan neguitós.

—Oh, res!... — contestà ell amb veu apagada —. Es que m'estava mirant aquell músic que toca el clarinet...

Ab-Had-Ah!

CONSELL INUTIL

LA Mariona, una pagesa alta i ferma com una torre, feia nou anys que era casada i havia tingut vuit fills. I el bó del cas, era que ja estava en camí del que feia nou.

—I doncs, Mariona, altra vegada? — li preguntà la Pepa, una altra pagesa capaça d'abatre un roure.

—Què hi vols fer, noia, si encara no ens diem bona nit amb el Miqueló, ja havem d'avisar a la llevadora?

—Què hi vull fer? Un xic de traça, ve't-ho aquí.

—Traça, traça... no havem pas de fer les coses mal fetes i seguir camins que no ens són agradosos amb el Miqueló...

—Res d'això, dona, res d'això! N'hi ha prou amb què quan tu vegis que ell comença a perdre el món de vista, t'apartis una mica, i...

—Aviat ho has dit, això! Quan ell comença a perdre el món de vista, jo ja no hi veig de cap ull...

Vanda Rhota

POCA MEMORIA

LA Lulú, meuca pobra, estava malalta de l'estòmec. Com que havia fet una temporada de papallona en un concert, les consumacions que s'havia empassat per a fer fer gasto als cabrits, li havien espatllat el cos.

—Que has anat a veure el metge? — li va preguntar un dia una companya de treball.

—Sí!

—I què t'ha dit?

—M'ha recomanat que prengui verdures i lleguminoses, principalment puré de... de...

—De fava?

—Sí, això mateix! No me'n recordava, i això que fa un moment que ho tenia a la punta de la llengua!

R. E. Tallet

EL safareig, dues dones es barallen i, cosa molt justa en un lloc com aquell, es treuen els drapets al sol.

—Desvergonyida, que et fas amb el sereno!

—I tu, fregall de cuina, que ets soltera i vas tenir una criatura amb un burot?

—Una criatura? Mireu com exagera, aquesta mala dona! Si, total va ésser un gastament!

Guillem de Pressa

L'AVORRIMENT

FEIA sis anys que, puntualment, en Joanet es deixava caure cada tarda a la nostra tertúlia de l'"Eden". Per a ell no hi havien festes, ni aconeixements, ni compromisos. Ell era dels de "plantilla", i així que tocaven les set, els peus ja el portaven cap allà, com si fos una obligació.

Calculin, doncs, quina fou la nostra sorpresa i la nostra inquietud quan una tarda, ja eren les vuit i l'home encara no havia comparegut.

—A en Joanet li ha hagut de passar alguna desgràcia! — vàrem dir tots.

I, ja ens tenen telefonant als quarterets, a veure si algun auto l'havia atropellat, al jujat, per si l'havien detingut per corrupció de menors, a la qüestura de policia, per si estava agafat per escàndol públic... I, res: no en vàrem trobar rastre.

Vàrem quedar, si l'endemà no el véiem, anar a casa seva. Però això no fou precís, perquè al dia següent en Joanet va comparèixer a l'"Eden" com si tal cosa.

—Bomba! — li diguérem tots a chor —. Quin sust ens vas donar ahir! Ens pensàvem que qui sap el què t'havia passat!

—Nois, no vaig poguer venir, i creieu que em va sapiguer molt de greu, però tenia un compromís... I, creieu que em vaig avorrir com una ostra!

—Què vas fer?

En Joanet, amb indiferència, ens respongué:

—Em vaig casar!

F. Orrolla

EL XORC

PER la Rambla es passeja un home, esperant l'hora d'anar a cercar la teca. De prompte, es topa amb un conegut. Parlen un xic de tot, fins que aquest darrer pregunta:

—I què, encara no tens criatures?

—No, noi! Però l'altre dia em van donar alguna esperança.

—Qui, un metge?

—No. Un cosí de la dona.

Von Bent

UNA casadeta de poc, s'acosta a una carnicera i li diu:

—Faci'm un bistec de seixanta cèntims!

La venedora talla el bocí de carn, l'embolica i l'entrega a la parroquiana.

—Ai, ai! — diu aquesta —. I què poc que n'hi ha! Després s'enfadarà el de casa, perquè trobarà el tall petit!

—Que fa gaire temps, que és casada, vostè?

—Tres mesos...

—Ah! Així s'explica. Quan faci deu anys, com jo, se li queixarà perquè trobarà el tall massa gros!

Bur Letta

EL PROMES RIC

PER la Rambla, dues modistetes agafades del braç, parlen dels seus amors.

—I és guapo, aquest xicot que dius que et ve a esperar fa tres dies?

—Molt! I elegant!

—I és ric?

—A casa seva han d'estar molt bé. Figurat que porta els calçotets de seda...

K. Parró

DE PAGESIA

LA Margot va decidir anar-se'n uns dies a pagès, per a fer un xic de salut. Realment, s'ho mereixia, perquè era de les que primer arribava a l'oficina i de les que més feina tenia, perquè era maca, complaenta, i els clients feien que al salonet de la casa on ella rebia les visites, no s'hi hagués de passar gaires estones.

Als quinze dies va tornar desconeguda. Estava plena, grassa, fresca, bonica.

Les companyes van començar a fer-li preguntes:

—T'ha agradat? Has estat bé? Trobaves a faltar Barcelona?

I la Margot, molt seriosa:

—Ca!—responia—. Com voleu que trobés a faltar Barcelona! Mai havia vist pagesos amb bous tant grossos!

K. Umi...

Conte premiat en el número passat:

ELS GUSTOS DE CADASCUNA

SEGURETAT ABSOLUTA

EN Bofill se'n va anar molt tard de casa de la seva xicota i, un cop a la Rambla, es va adonar de què s'havia deixat la cartera, on diua uns diners que tenia d'entregar l'endemà, a primera hora del matí.

—Ve't aquí que ara no sé com fer-m'ho — deia a un company que va trobar —. Tindrè d'anar-hi demà, aviadet, i em faré un tip de córrer, probablement per arribar tard...

—Home! — li va dir l'altre —. I si ara hi anéssis, truquessis a la porta del carrer i quan sortís ella al balcó li diguessis que et tirés la cartera?

—Oh! Llavors estic segur de què me la tiraria de seguida!...

Bur Letta

LES REFINADES

UN negre, no sabem si d'aquells que ballen el black-bottom, va Rambla avall a la recerca d'una dama fàcil. Quan és enfront del "Palace", en veu una i li fa l'ullet.

Però aquesta, el contempla despectivament i li respon:

—Ai, no, maco! El negre, no em va gens bé a la cara...
K. Pritxet

LA MALALTIA CRONICA

AQUEST era un ballari, un ballari d'aquells que tenen un posat indefinit i unes costums, més que indefinides, indefinibles. El cas és que es va posar d'allò més malalt i els metges no li trobaven la cura ni l'alivi al seu patir.

Un dia, l'home s'anava passejant per la Rambla d'allò més ensopit, quan es va trobar amb un conegut.

—I doncs? — li va preguntar — Que no es troba millor?

—Ca, home! Estic desesperat!

Al conegut del ballari li va acudir al cap el nom d'un d'aquests específics "cúralo todo" i va preguntar-li:

—Escolti, i per què no pren...?

Sense deixar-lo acabar, el malalt va respondre:

—Ai, amic meu, si jo crec que el meu mal s'ha empitjorat de tant pendre...!

F. Orrolla

P A G E O L

CURA LAS ENFERMEDADES DE LAS VIAS URINARIAS

Obra pronto y radicalmente — Suprime los dolores y evita toda clase de complicaciones Blenorragias agudas y crónicas — Prostatitis Estrecheces — Cistitis

Una buena limpieza interna con
P A G E O L
cura todas las heridas del amor

Erotyl: és el producte magn per a combatre eficaçment la IMPO-TENCIA i la NEURASTENIA, per cròniques i rebels que sigan a tot altre tractament

Venda a l'engròs i detall: *Alt de Sant Pere, 50 farmàcia del Doctor W. DUTREM. Barcelona*

Hi assistí, com és natural, a una gran gentada.

No sabem cap a quins barris la Roseta se'n va, però, nena, vagi amb compte que lluny, potser es marcirà.

EL CONSEJERO DEL AMOR

A l'Edén ha debutat un negre que es diu Levi Vine. Balla com una baldufa i les xicotetes estan que es desfan per ell, com si fossin un bolado.

Des de que hi ha en Levi Vine moltes nenes han sentit desitjos de botifarra negra, com la negra nit.

EL CONSEJERO DEL AMOR

HEM fet la visita setmanal al "Moulin Rouge", on hem vist la Deodima fent brometa amb els clients, la Mary Perla, que explicava a un amic seu de quina ostra havia sortit; la Pamperita, que troba a faltar la guaiaba i els mangos — sobretot els mangos —; la Rosita de Oro, que és un Rosita que no voldríem desfullar, sinó tot el contrari, i una colla més de mosses que es fan dir si senyora.

I tot a preu econòmic, amb propina, vuit ralets, que els temps estan molt difícils i s'han de guardar els quartets.

EL CONSEJERO DEL AMOR

L'ALTRE dia, a una senyora, li va fugir la seva filla, menor per cert, i, en anar-la a cercar a casa d'una coneguda, on s'havia amagat, van trobar-la al terrat.

Creguin que a n'aquesta tasca jo amb gust hauria ajudat, puix a les menors m'agrada sempre buscar pel terrat.

EL CONSEJERO DEL AMOR

UN succés del "Cieo": "Todo fué que en una expuerta de carbón que había en la cocina del piso entresuelo prendió una chispa desprendida del fogón y la humerada fué tan escandalosa..."

Conque "expuerta" i "humerada", eh?

Humerada o humorada per part del cronista ha estat el faltar a la gramàtica d'un mode tan descarat.

L'hortolà de ant Boi

PAGEOL
desinfecta las vías urinarias

PELS carrers han aparegut, enganxats profusament, uns cartells que anuncien "Folies", hyperrevue.

Respectem la redacció i l'ortografia, tal com apareix en els esmentats cartells.

Que sens voler gens ni mica de seguit m'han fet pensar en les anti-gaseoses de l'Adolfo Marsillach.

EL CONSEJERO DEL AMOR

EL senyor Joan Mallol, acaba de traduir un vodevil amb el títol de "Ja ho vol ella, però...", que es va estrenar dissabte a l'Espanyol, amb un èxit gran.

Aquest èxit, servidor, ja el tenia descomptat, perquè en Mallol és un home molt graciós i molt trempat.

EL CONSEJERO DEL AMOR

DIVENDRES va tenir lloc al Còmic el festival a honor del formidable i sens rival "produceur" Manuel Sugrañes. Tractant-se de l'animador de totes les revistes que s'han fet i que es faran al Còmic, creiem innecessari dir que al teatre no s'hi cabia, que hi van haver ovacions a dojo i que la manifestació d'afecte al Manolo fou quelcom inoblidable.

A mi tot i tenint passe la festa em va costar un nap, puix del "Love-Me" les nenes, molt nervioses em van posar.

EL CONSEJERO DEL AMOR

"LAS Noticias" publica un telegrama de Madrid, reproduint unes manifestacions fetes per un alt personatge portuguès respecte la situació política de la veïna República. D'elles n'extreiem aquest trosset:

"Por último dijo que dentro de poco desaparecerá la división que existe en el partido monárquico por-

tugués entre manuelistas y miguelistas, que reconocerán como Rey a don Manuel, constituyendo así el partido tradicionalista, cuyos dos postulados esenciales son: abolición del Parlamento y descentralización, partido a cuyo lado se encuentran las masas populares, la juventud intelectual, muchos militares y hasta algunos republicanos."

Si que estan ben bé de broma els senyors de Portugal, si volen la monarquia fins alguns republicans.

EL CONSEJERO DEL AMOR

AQUESTA nit té lloc al teatre Espanyol el benefici de la primera actriu Assumpta Casals. La regina del vodevil representarà "La dama de les Camèlies".

Tots els de la casa, en pes, a la festa assistirem, i a l'homenatge que es fa, amb molt gust cooperarem.

EL CONSEJERO DEL AMOR

LA Roseta Rodrigo ha guillat del Còmic. Ho sentim, perquè era una d'aquelles xicotetes que es substitueixen difícilment i que donava d'allò més empena al "Love-Me".

Anit es va acomiadar del públic d'aquell popular teatre la xamosa "vedette", i, amb aquest motiu, la representació fou a benefici seu.

LA MUNDIAL

EPL... EPL...
No ho dubteu al un moment: Per bones gomes higièniques. — Per bons lavatges higiènics. — Per bons polvers de matar cabres: LA MUNDIAL : ESPALTER, 6

«LA MASCOTA»

(Casa dedicada sols a la venda de gomes higieniques de las millors marques - Sense rival -)

PROVEU-LES Y US CONVENCEREU

MATA-CABRES 50 C^{ts} (APSA)

1. SAN RAMÓN, 1 - BARCELONA

MAISON MEUBLE

(VERDURA)

Porta de Santa Madrona, 6
al costat del Teatro-Circo Barcelonés
Telèfon 3221 — A.

Gran comoditat — Saletes de bany — Telèfon privat
Calefacció central — Habitacions a 5 ptes.

Reserva absoluta

Mont d'Or Meublé

(VERDURA)

Carrer de Barbarà, 27
Ascensor

Telèfon 4668 — A.

SARNA

Sin baño, sin peligro y rápidamente, la cura el
ANTISARNICO MARTI
VENTA:

Bruch, 49, Parlamento, 17
y Farmacias

CABRES

si en teniu i voleu que fugin esverades com si veiesin el llop, compreu la

LOTION LADIL

que la trobareu per
DUES PESSETES al

Carrer de l'Unitó, 5, Farm. el

SARNA

(RONYA)

es cura en deu minuts amb

SULFURETO CABALLERO

Comte de l'Asalt, 86
i centres d'específics

Barcelona

PROU SIFILIS — PROU MALALTIES SECRETES

MALALTS:

LES AFECCIONS DE LES VIES URINARIES, PELL, PURGACIONS, MALALTIES SECRETES, IMPOTENCIA, EYACULACIONS I MALALTIES NERVIOSES, són tractades al

INSTITUT MEDIC POLICLINIC

ALT DE SANT PERE, 59, PRAL. 1.

per el modern procediment ultra sensacional del Dr. **SLIVIO TOSHIRO**, de Yokohama, proporcionant una curació complerta i ràpida. — Tractament seriós — Eficàcia reconeguda

Els que visquin apartats, poden escriure amb detalls a: "Director de l'Institut Mèdic Policlínic, Alt de Sant Pere, 59, pral." i se'ls indicarà gratuïtament, baix sobre tancat i sense cap indicació exterior, el tractament enèrgic indicat en cada cas

Consulteu-nos una volta! — Vosaltres sereu els nostres propagadors! — No perdeu el temps! Cada minut és or per la vostra salut! — Veniu a l'Institut, o escriviu avui mateix.

EL CONSEJERO DEL AMOR

Es l'obra mestre que no pot deixar de llegir cap enamorat ni cap home o dona que aspirin a fruit de la més dolça de les humanes sensacions

Heu's aquí els quaderns de què consta:

Titols publicats

1. Para hacerse amar con locura.
2. Cartas y versos de amor.
3. Para saber si su novia le ha sido siempre fiel.
4. Para tener niño o niña, a voluntad.
5. Cómo se consigue una mujer.

Titols a publicar

6. Para ser eternamente hermosa.
7. Para enloquecer con un beso.
8. Rueda de la fortuna y lenguaje de las flores, del pañuelo, del abanico, etc., etc.
9. Lo que debe saber toda mujer la noche antes de su boda.
10. Para vencer y dominar al novio.

Els quaderns surten cada divendres i es venen al preu d'UN RAL, en tots els quioscs.

—Ai, Senyor! Els uns tan, i els altres tan poc!